

ANSEN ATILLA/SANATÇI

"Sanatım beni çok iyi yerlere taşıdı; bu yolculukta beni bekleyen ve gitmek istediğim daha çok istasyon var."

ELLE: Yaptığınız ilk yolculuğu hatırlıyor musunuz?

ANSEN ATILLA: Babamın asker olması ve en son kıta görevini Kayseri'de yapmasından ötürü, çocukluğum her tarafı korunaklı bir alanda geçti. İlk hatırladığım, anneanne evine Ankara'ya yolculuklarımız... Elmadağ yolunun korkunç virajları ve etraftaki uçurumlar da aklıma geliyor. O dönemdeki kısıtlı turizm imkanlarının getirdiği zorluklarla zihnime kazılmıştır o yolculuk anları.

ELLE: İşlerinize konu olan seyahatleriniz oldu mu?

A.A.: Tren yolculuklarını çok severim; özellikle yemekli vagona yolculuğumu tamamlarım, ızgara tabağı ve bira eşliğinde etrafı izleyerek seyahate bayılırım. Mekan olarak olmasa da, işlediğim konularda bir takım seyahat araçlarında geçen yapıtlarım mevcut. Trenle ilgili bir çalışmamı x-ist'deki son sergim "Malevolence"da, "Agatha Christie's Murder on the Orient Express" isimli yapıtımda görmek mümkün.

ELLE: İşleriniz tarihsel, sosyal ve politik göndermeler taşıyor. Sizin bu referansların olduğu ve dahil olmak istediğiniz bir hayal-zaman ve hayal-mekanınız var mı?

A.A.: 1945'ler ve 1970'ler beni hep ilgilendirmiştir, zamanın sosyo-politik gelişmelerine, özellikle 68'lere karşı ilgim devam ediyor. Yakın tarihi etkileyen çok önemli bir süreç o dönem... Daha şekilsel yaklaşırsam, zamanın kostümleri de beni çok ilgilendiriyor; özellikle 45'ler döneminin kostümleri ve araç gereçleri... Yapıtlarımda bu tür zamanlara ve göndermelere rastlayabilirsiniz.